

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

His ritè peractis, sacrā Pentecostes solennitatēs Mersburgi peragit: Ibi Henricus dudum Magdeburgensis archipr̄ef̄ designatus, sed Imperatore, quo minùs assequeretur, impeditus, iussus est consecrāt. & in locum suum deducit. Nec multo pōst expeditionem contra Moguntiam, quæ patrem foueret, parat: Eius loci archiepiscopum inuecturus, patre eius intra muros rei euentum cum non contemnda militum manu exspectante. Sed cū ad Rheni fluenta Henricus iunior deuenisset, deerant, quæ exercitū transponerent, naues, prouidente antè Imperatore, nē adessent. Multa tamen transibant in uicēm nauigia, quæ altrinsecus per processus pacis amatores alternabant, cū de pace agerent, patre pollicente regni diuisionē, & certissimā de omnibus successionem: cū filius non aliud deposceret, quam Romanæ sedis à patre subiectionem, vt cessent in ecclesia Dei schismata. Detinebant virunque necessaria cauſa, vt non conuenirent: Filium quidem nauigiorum subtraxit, patrem verò fideliū vacillans fides. Filius prior copias reduxit in Heripolim, vt pseudoepiscopum eggeret, & pr̄positum loci eo deiecto restitueret, quod & factum est. Sic ecclesia reconciliata, dimissis in sua Saxonibus, rex cum Bauaris & Suevis arcem Nuremberg ibat vt obſideret: illāque post non multos dies capiens, diuiso exercitu, contendit Ratissonam. Pater euestigid sequitus in urbem Heripolim, suū restituit Erlongum, electo quem capitulum canonice eleg erat: quem etiam rex iuſſerat consecrari. Inde duxit in Ratissonam, quæ filius commanebat. Ciuium autem proditione intronitatur pater, filius vix elabitur: Ibi quoquè Imperator, electo pontifice, adolescentem reposuit. Inde tendens us

vicina

vicina Bohemia, ducem eius euocauit: qui cum expeditis egreditur ad Imperatorem. Henricus interea filii suas quoque copias cōtraxit, & ad fluenta Danubij confederat vterque exercitus. Volitabant vtraque ripam res fulgentia signa: hinc Imperatoris, indē regis, patri, ac filij. Miserum erat adspicere hostiles apparatus int̄ coniunctissima pectora. Multa influento leuia committuntur prælia. Cadit de Imperatoris parte vir nobilis, comes: & cūm iam totis agminibus pugna instituerit, apparareturque, proceres exercituum rem impian execrati, ibant & redibant, si interciperetur tamcentum negocium. Iam verò traiecerat filius, & ad conferendas manus res proximè spectabat, cūm conuersus in suos Henricus iunior: Quid est, inquit, quod agimus? quò tanto feroce ducimur? Pater est, dominus est, Imperator est, qui tendit exaduerso. Impietate plena est, si venit victoria: tanto miserabilior exitus, si vincamus: nolim parricida esse, si de totius mundi dominio quispi eisceretur: ego vobis commilitones pro fidè, constanter, perseuerantia, meipsum debeo: vertamus gladios in virginam, cōfilio pugnemus, non armis. Ingruebat rex, qua & ipsa dissuadebat prælium. Imperator inter suis compertit, si ad pugnam educerentur, maiorem copiarum partem ad filium transituram: exterritus fugit cum paucis quò poterat, non audens ea nocte in castro consistere. Vbi illuxit, iam sermo de Imperatoris fuga percrebuit. Tum vero dissipari, in sua quisque se contulerunt.

C A P V T X I X.

Poterat rex sparsas patris copias, facile opprimere: sed cogitauit, esse patrē cui militassent: nec ignorabat quod pugnam instruentem essent desistuntur ip-